

Nu hafver man vån å, eller någon kunskap, hvart tjuf eller tjufnad är kommen; begäre då lof af häradsfogde, länsman eller ordförande i kommunalnämnd å landet o. s. v.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm i Januari 1868.

Per Nilsson,
i Espö.

N:o 40.

Af Herr A. Lundström: Om anslag för aflönande af ytterligare tvänne lektorer vid Luleå högre elementarläroverk.

Vid 1856—1858 årens riksdag inrättades åtskilliga läroverk, fullständiga endast på reallinien. Att efter 10 års förlopp endast återstå tvänne af dessa tyckes bevisa, att de ingalunda motsvarat de med dem åsyftade ändamål. Utom de i Westervik och Luleå kvarvarande hafva öfriga blifvit förvandlade till fullständiga äfven på den s. k. klassiska linien. Att det i Luleå förlagda, i det skick det nu befinnes, ingalunda är till den nytta för orten, som det borde vara, torde ej vara svårt visa. Sedan nemligen de lärjungar, som tillhöra den klassiska linien, genomgått fem de lägre klasserna, måste de lemna läroverket och begifva sig till andra, långt aflägsna, eller ock upphöra med sina studier. Norrbottens län är glest befolkadt, på en vidsträckt areal och ifrån de mer aflägsna delarne inom detsamma är afståndet till Luleå 30 à 40 mil; huru svårt och kostsamt skall det då ej blifva, när den 15-årige ynglingen skall sändas ännu ytterligare minst 30, ja 60 mil, för att komma till ett på begge linierna fullständigt läroverk? Skulle förhållandet vara, att den studerande ungdomen öfvervägande lutade åt den reala linien, vore

ej så mycket öfrigt att önska, utan orten kunde möjligen då, åtminstone tills vidare, vara nöjd med läroverket i det skick det nu befinner sig, men då, såsom af vidfogade officiela intyg visar sig, af vid läroverket under sista terminen närvarande 76 lärjungar funnos endast 7 realister från och med 3:dje till och med 6:te klassen, så framstår i ännu tydligare dager behöfvet af läroverkets förändring till fullständigt på begge linierna, i likhet med hvad som beviljats dylika läroverk på andra orter inom Riket. Den invändning, som gjorts, att så många skollärarebefattningar finnas obesatta, att det vore ändamålslost att vidare inrätta några nya, synes lätt besvarad, enär detta visserligen är förhållandet med adjunkts- och kollegabefattningar, men ingalunda med lektorstjänster, hvilka, så vidt mig kunnigt är, med högst få undantag blifvit besatta första gången de anslagits lediga, och till hvilka vanligtvis ofta flera, ända till 6 à 8 sökande funnits.

Af hvad jag nu i korthet haft äran anföra och hvarpå jag beder få fästa Riksdagens uppmärksamhet och med särskildt fästadt afseende på Norrbottens läns aflägsna läge, svåra kommunikationer och fattiga befolkning, får jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen måtte bevilja nödigt anslag för aföning af ytterligare tvänne lektorstjänster vid Luleå högre elementarläroverk, med rättighet tillika för detsamma att dimittera lärjungar till Universitetet äfven på den klassiska linien.

Jag anhåller om remiss till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 23 Januari 1868.

Axel Lundström.
